

Dit paste in de optiek van de Cisterciënserorde die levendig de noodzaak aanvoelde van een vrouwenabdij in de Nederlanden. In de Nederlanden bestond er geen enkele stichting meer van die aard.

Bleef dus over Roosendaal dat men als een geschenk aanvaardde kon, zo het gebeente van de zalige Ida werd teruggevonden. Men toog aan het werk. Er werd beroep gedaan op beoefenaars van Radiëstasie (zoeken naar stralen), die met behulp van roede en pendel hun opzoekingen begonnen. Na enkel uren zoeken werd hun pogen met gedeeltelijk succes bekroond. In de nabijheid van een cirkelvormige onderaardse kelder, waartoe een wenteltrap toegang verleende, werd gegraven. Aanstonds stootte men op enkelen geraamten, die zorgeloos in een kuil geworpen waren.

Allicht resten van soldaten daar gesneuveld in 1914 bij de strijd rond het fort van Walem. Er werd dieper gegraven en door steengruis en afval heen bereikte men een laag van ongeveer 0,70 m dikte van verbrande, zwart geblakerde steen. Nog steeds geen gebeente van kloosterzusters. Dieper ging het de grond in tot een diepte van 3 meter. Daar lagen ze, de eerbiedwaardige resten, rechtlijnig nevens mekaar gelegd, in godsvruchtige houding de handen gekruist op de borst. In de kuil vertoonde zich een lijn van donkerbruine kleur van vergaan houtwerk, met daaronder een geraamte opeengelegd, zoals dit zich voordoet in reliekschrijn. De vreugde was groot, maar wel wat voorbarig.

Niet teruggevonden - Het gebeente werd neergelegd in een langs de binnenzijde met witte zijde beklede kist en toevertrouwd aan het aartsbisdom. Dit stond weigerachtig tegenover de authenticiteit, maar gebood toch het geheel op een veilige plaats te bergen. Enkele jaren later werd het aan de Leuvense Hogeschool wetenschappelijk onderzocht. Het advies luidde dat de verschillende delen niet aan één persoon hadden toebehoord, maar aan verscheidene onder wie zelfs een man. Het gebeente van de zalige Ida van Leuven was niet teruggevonden.

De zaak had alleszins één gunstig gevolg. De Trappisten besloten tot de bouw van een vrouwenabdij in de Brechtse Heide, die de naam zou krijgen van het zo dierbare Nazareth en opgetrokken zou worden op gronden die eertijds aan die abdij toebehoorden.

En het oude "Roosendaal"? Het werd inderdaad geschonken aan het aartsbisdom Mechelen-Brussel. Nog immer bevat het de gebeente van de zalige Ida.

Maar waar op dit 9 ha. Grote terrein? Een prachtopgave voor een jeugdgroep om tijdens een zomerverblijf de gronden systematisch te onderzoeken en dan vooral in de nabijheid van de koelkelder. Allicht zullen ze meer geluk hebben.

19 december Gazet van Antwerpen - Wat nu met het Autowegenplan

E10 MET MECHELEN ALS KNOOPPUNT

De nieuwe autoweg die de hoofdstad met Antwerpen moet verbinden, stond vorige week in het brandpunt van de belangstelling. Niet minder dan tien bruggen werden inderdaad aanbesteed, zodat de hoop mag worden uitgesproken dat die kunstwerken in het begin van 1970 zullen kunnen aangevat. Brug 37F over de Leuvense vaart in het noordelijk toegangcomplex zal iets meer dan 44 miljoen vergen, ditzelfde bedrag kosten de bruggen 040 en 042 te Walem en Rumst samen.

Zes bruggen in het aansluitingscomplex Mechelen-Zuid zullen ruim 193 miljoen vergen en de brug 034 over de Battelisesteenweg te Mechelen komt op bijna 36 miljoen.

hr

Driemaandelijkse uitgave - Erkenningsnummer: P920996
v.u. : Walter Marijoet - Kloosterstraat 76, B-2800 Walem
www.heemkundewalem.be
E-mail: info@heemkundewalem.be

Heemkundige Kring

Dr. Croquet - Walem

MAGAZINE 53 - Passé par les armes

Driemaandelijkse uitgave : april - mei - juni 2019

